

सन्यङ्क्तो द्विः ॥ १०५ ॥

चिकित्सति । अचिकित्सीत् । चिकित्सामास ।

॥ इति पक्त्पादः ॥

एध इ वृद्धौ । एधते । ऐधिष्ट । एधांचक्रे ।

दद इ दाने । अशशददेत्युक्तेर दददे ।

घक्क इ गत्याम् । अघ्यैघक्केत्युक्तेः घक्कते । षघक्के ।

गृज इ गतिस्थैर्ये । आनृजे ।

तिज्ज इ क्षमानिशानयोः । तितित्जते ।

घन्तौ इ सङ्गे । निघज्जते ।

निविपरिस्वन्तस् तु सुमादेः सः षो ऽमि वा ॥ १०६ ॥

न्यघङ्क् । न्यस्वङ्क् । सस्वज्जे । सस्वज्जे ।

सत्स्वन्तोष् षां नाखेः ॥ १०७ ॥

खिक्त्रस्यानयोः सः षो न स्यात् षाम् । विषस्वज्जे । विषस्वज्जे ।

त्रपू षड् लज्जायाम् । अत्रपिष्ट । अत्रप्त । त्रेपे ।

त्रभ इ मैथुने ।

नुण् त्रभो ऽचि ॥ १०८ ॥

अत्रम्भिष्ट ।

ष्टुभ इ स्तम्भे । विष्टेभते । व्यष्टेभिष्ट ।

पण इ व्यवहारे स्तुतौ च । कम कृत इत्यायः । पणायते ।

सनः पमे धोर वा त् आयात् ॥ १०९ ॥

पणायति । पणायते । अपणायिष्ट । अपणिष्ट । पणायांचक्रे । पेणे ।

अपणीत् ।

विहस्तुतिपणो वायः ॥ ११० ॥